

Odgovor na članak g. Ribića da je suluda teza da privatni sektor financira javni

Poštovani gospodine Ribiću,

Vi ste jučer, 22. travnja 2020. na portalu Index (možda i u drugim medijima) objavili priopćenje s kritičkim osvrtom na moj članak o plaćama u javnom sektoru.

Mogao bih sada odgovoriti na sve Vaše tvrdnje, ali bi to zauzelo previše mjesta i razvodnilo cijeli moj odgovor, stoga ću odgovoriti svega na nekoliko Vaših navoda iz Vašeg jučerašnjeg kritičkog osvrta.

1. Vi kažete da ne znate jesam li ja „**primijetio egzodus hrvatskog naroda**“. Što Vi mislite, od tog strašnog egzodusa, koliko je ljudi emigriralo koji su radili u javnom, a koliko u privatnom sektoru. Činjenica je da je zbog posebnih okolnosti s ponudom za posao otišlo u inozemstvo puno medicinskih sestara i liječnika. Ali, ako bi bilo u redu smatrati da su radnici iz privatnog i javnog sektora izjednačeni u pravima u Hrvatskoj, bilo bi također razumno tada pretpostaviti da je podjednak broj radnika iz javnog i privatnog sektora emigrirao iz Hrvatske. Pretpostavljam da nitko neće osporavati da je od 100 osoba koje su emigrirale 99 onih iz privatnog sektora, a 1 iz javnog. Možete li stvarno reći da su radnici u javnom i privatnom sektoru izjednačeni? A dio medicinskih sestara i liječnika mogao je imati veće plaće i ostati u Hrvatskoj da se iz proračuna ne financiraju rashodi od kojih nema nikakvih javnih koristi, pa i golemi viškovi radne snage koja je zaposlena u javnom sektoru. Za rasplakati se je, ali što Vi mislite, koliko je iz danas praznih kuća po Slavoniji otišlo ljudi koji su bili zaposleni u javnom sektoru, a koliko onih iz privatnog sektora?
2. Vi kažete „**Danas čak i šefica MMF-a poručuje svima: 'Trošite, trošite i samo trošite'**“. Zar ne mislite da bi onih 30.000 radnika iz privatnog sektora koji su od početka ožujka ove godine do danas ostalo bez posla isto tako rado trošilo? Ali nemaju od čega trošiti, niti znaju kako će prehraniti svoje obitelji. Koliko je radnika iz javnog sektora ostalo bez posla od početka ožujka 2020. do danas ili od početka ovog stoljeća do danas, dakle u zadnjih 20 godina? Kad je od 2008. do 2013. možda i 200.000 radnika iz privatnog sektora ostalo bez posla, koliko je radnika iz javnog sektora ostalo bez posla? Zar ne mislite da bi i radnici iz privatnog sektora također željeli trošiti i tako udovoljiti šefici MMF-a?
3. Vi kažete: „**Dakle, ne treba smanjivati potražnju u javnom sektoru, već povećati potražnju u privatnom**“. Kako bi se to moglo napraviti bez zaduživanja? Ako se ne smanjuju proračunski rashodi, jedina mogućnost da se poveća potražnja jest da se država zaduži i taj iznos nekako prebaci u privatni sektor. A što Vi mislite, ako se i plaće u javnom sektoru ne smanje, tko će platiti taj dug?
4. Vi kažete: „**Nije jasno zašto bi ljude koji gube posao u tržišnoj ekonomiji spašavali samo radnici u javnom sektoru, ...**“. Je li Vama zamisliva ekonomija u kojoj posao gube i radnici u javnom sektoru? U današnjoj Hrvatskoj nije zamisliva takva ekonomija!
5. Vi kažete: „**Javni sektor je sada upravo jedini koji održava državu, društvo i gospodarstvo.**“ i „**Svako smanjivanje plaća onima koji još imaju kapacitet za potrošnju, pa čak i sama najava, ima multiplikativno negativni ne samo na ekonomski, već i psihološki učinak ...**“. Što Vi mislite, iz kojih izvora dolazi kapacitet javnog sektora za potrošnju? Ja bih rekao iz privatnog sektora preko poreza koji ubire država. Ali Vi ćete možda imati drugi odgovor?
6. Vi kažete: „**Samo ideologija kao lažna svijest i socijalnopatološki egoizam može doći do zaključka da treba mrcvariti obitelji i ljude u uvjetima obilnih i jeftinih izvora za zaduživanje.**“. Jest mrcvarenje obitelji i ljudi iz javnog sektora kad im treba smanjiti plaću za neki postotak, ali nije mrcvarenje obitelji i ljudi iz privatnog sektora kad ostanu bez posla i bez ikakvih prihoda za život.

[Type here]

Što vi mislite, tko će vraćati dugove nastale iz „obilnih i jeftinih izvora zaduživanja“? Moj socijalnopatološki egoizam mi govori da će te dugove vraćati privatni sektor.

7. Vi kažete: „**Javni sektor već daje doprinos radnicima iz privatnog. Naime, javni dug koji će sada nastati radi pomoći poduzećima vraćat će svi građani, a po svemu sudeći najveći teret past će na državu i proračun.**“. Kako to javni sektor daje doprinos radnicima iz privatnog sektora? Kako će javni sektor doprinijeti broju od 30.000 radnika koji su od početka ožujka 2020. do danas ostali bez posla da prežive travanj i svibanj i ostale mjesece koji dolaze? Kako je javni sektor doprinio boljitku 200.000 radnika koji su od 2008. do 2013. ostali bez posla? Ili su i rashodi javnog sektora od kojih nema nikakvih javnih koristi doprinijeli tome da su ti ljudi ostali bez posla? Na teret kojeg rashoda javnog sektora će pasti teret javnog duga o kojem govorite? Kako će taj teret pasti na državu i proračun? Ili će taj teret podnijeti privatni sektor iz kojeg se u cijelosti financira državni proračun!
8. Vi kažete: „**Suluda je teza da privatni sektor financira javni.**“. Imate posve pravo. Spavao sam 11 godina kako Vi kažete, pa se probudio i onda mi je, suludo, pala na pamet ideja da privatni sektor financira javni.

Gospodine Ribiću, zanemarite sve što sam gore naveo. Kako Vi kažete, iz mene progovara „**egoistični interes klase u čije ime govorim**“. Srdačno, Hrvoje Zgombić

Hrvoje Zgombić, 23.4.2020.